

Unes comparacions d'actualitat

A propòsit del Sisè Campionat de Maratlon i Primer Maratlon internacional de marxa

Cap dels concursants classificats en el VI Campionat peninsular de Maratlon i I Maratlon internacional de marxa, proves organitzades pel nostre col·lega El Mundo Deportivo i disputades el dia 10 d'aquest mes, no podrà deixar-se dels elogis que, mercedament en aquest cas, els foren dedicats per tota la premsa esportiva sense excepció. Segurament que els francesos Lainé i Quintin, per llur condició d'estrangers, foren objecte d'atenció preferent, que tothom hauria d'haver vist amb complaença.

Els comentaris tècnics fets a l'entorn d'aquestes dues grans manifestacions foren més intensos en la cursa a peu que no pas en la marxa. Es comprèn: es tractava d'una prova clàssica i una altra que no ho és tant. Per aquesta raó els temps emprats pels corredors en cobrir la distància anunciada de 42 quilòmetres i 200 metres es presta a majors i menors fàcils comparacions.

Durant l'any se'n celebren moltes de curses a peu, a base de la distància de la Maratlon, fronteres enllà. Les de marxa, en canvi, damunt la mateixa distància, són comptades. A més, dintre de l'esport atlètic la cursa a peu ha estat sempre una especialitat més popular i comptada amb més simpaties i preferències.

Com que les marques assolides per Pérez i Font en la cursa a peu i Lainé en la marxa, si responen a uns fets reals i indiscutibles poden considerar-se d'un valor internacional ben remarcable, ens hem decidit a fer una sèrie de càlculs i comparacions per tal de conèixer el més aproximadament possible les possibilitats dels dos primers en una Maratlon internacional i en una marxa de 50 quilòmetres l'altre, encara que pel que fa referència a Lainé tenim registrats els seus temps en aquesta darrera distància.

Hem fet números y més números i el resultat dels nostres càlculs no ens ha permès trobar allò que preteníem d'una manera completa. En canvi ens hem adonat d'algunes anomalies que ens haurien fet dubtar de la fidelitat dels cronometres que registren les gestes d'aquells maratonians i dels procediments emprats en la medicació de la distància que servi de base per a disputar les proves si els encarregats de realitzar aquella comissió no ens mereixessin la nostra confiança.

S'ha donat el cas que el corredor Joan Font, del Nurni, l'any passat guanyà el Campionat de Catalunya de Maratlon emprant 2 hores, 51 minuts i 44 segons. Afegim que aquesta Maratlon de referència, segons es reconegué oportunament, per una equivocació sobint repetida en aquesta mena de distàncies, solament tenia 40 quilòmetres i 200 metres. És a dir, li mancaven dos quilòmetres. Doncs bé: el mateix corredor al cap d'un any, aproximadament, el dia 10 d'aquest mes,

classificant-se segon en el VI Campionat peninsular, cobrí la distància de 42 quilòmetres i 200 metres (2 quilòmetres més que al Campionat de Catalunya) en 2 hores, 43 minuts i 15 segons. O sigui, que enguany ha corregut dos quilòmetres més amb 7 minuts i 24 segons menys. La diferència, com es pot veure, és ben considerable. Representa un millorament de més de 15 minuts. Uns 4 quilòmetres, aproximadament.

En el Campionat de Catalunya, Font marxà a raó de 4 minuts i 16 segons per quilòmetre, damunt un circuit magnífic i sense pluja. En el Campionat peninsular marxà a raó de 3 minuts i 52 segons per quilòmetre, és a dir, a una velocitat superior en comparació amb la primera cursa de 24 segons per quilòmetre. Amb dos quilòmetres més de distància, doncs, Font superà la velocitat en prop de mig minut per quilòmetre.

En el cas del vencedor de la I Maratlon internacional de marxa es poden dir coses igualment inverosímils.

El campió de França de marxa cobrí els 42 quilòmetres i 200 metres en 3 hores, 52 minuts i 42 segons. A base d'aquest temps el quilòmetre correspon a 5 minuts i 30 segons, i els 25 quilòmetres en 2 hores, 17 minuts i 30 segons. Suposant que Lainé — que realitzà una cursa fàcil i sense lluita i arribà a la meta somrient i en un magnífic estat físic — hagués continuat la mateixa marxa durant 8 quilòmetres més, o sigui, fins els 50 quilòmetres, que és una distància molt clàssica en aquesta especialitat, hauria registrat el formidable temps de 4 hores i 35 minuts, que cap marxa del món no ha aconseguit de molt en proves oficials.

El francès Lainé al juliol de l'any passat guanyà el Campionat de França dels 50 quilòmetres en 5 hores, 1 minut i 50 segons. El setembre darrer, en els campionats d'Europa de 50 quilòmetres, disputats a França, el mateix Lainé, classificat en cinquè lloc, cobrí aquella distància en 5 hores, 3 minuts i 21 segons. Comparem ara la vàlua oficial d'aquell marxa amb la que es desprèn de la marxa donada, corresponent a la I Maratlon internacional. Suposant, però, com a cosa ben natural que Lainé en aquesta darrera prova hagués continuat fins als 50 quilòmetres amb una mitjana de velocitat de 30 segons per quilòmetre, igualment hauria cobert aquesta distància en un temps magnífic que ni Rivolta, ni Brignoli, ni Danisch, ni Schwitz, que poden considerar-se actualment com els millors marxaadors d'Europa, no han aconseguit en campionats oficials.

La curiositat ens ha portat a aquestes comparacions de resultats anòmals, que oferint matèria abundant per a nous comentaris.

ROSSEND CALVET

En honor d'un atleta català

El dilluns vinent, l'homenatge a Josep Gironès

Per tal de conèixer de prop detalls de l'homenatge que el proper dilluns, dia 25, tindrà lloc al camp de les Cortes, vam fer lloc al Casal Barcelonista, entitat iniciadora de l'esmentat homenatge a l'atleta únic per la seva perseverança i voluntat en la pràctica d'un esport.

La secretaria d'aquesta entitat és aquests dies un continuat anar i venir. Les adhesions que s'hi reben continuen fent cada dia més difícil la tasca d'organització, tota vegada que es vol complaure tothom. En aquella secretaria trobem estudiant la manera de compaginar el programa, d'una manera ja definitiva, el secretari de l'organització, el qual empenem breus moments per a treure alguns dels detalls, que ell amb tota amabilitat ens exposa.

—Si: ja fa molt de temps que venim treballant en aquest homenatge. El neixement d'aquest data del mes de novembre de l'any passat, que, amb motiu de l'Assemblea general de l'entitat, es va presentar per un grup de socis la proposició d'homenatjar la vida del gran atleta català Josep Gironès.

—Porta molta feina, per a llançar-ho endavant de seguida. Vam voler la cooperació de la Federació Catalana de Boxa i Sindicat de Periodistes Esportius, i això motivà un retard considerable per les gestions que calgué portar a terme. Demés, quan ja estàvem de ple sobre l'organització, el combat Gironès - Miró, de tan mala memòria per a nosaltres i per a tots els admiradors del "Canari", va retardar encara més la nostra organització.

—De cap de les maneres. Precisament amb motiu del resultat d'aquest combat se'n va indicar la conveniència d'un ajornament. Pot ésser que aquest hauria estat profil·lís per la part superficial de l'acte,

però llavors nosaltres hauríem estat injustos amb Gironès en ensenar-hi un homenatge negat a nosaltres mateixos, ja que si des del mes de novembre es va acordar homenatjar-lo, i per causa d'un accident fortuït i al qual tothom està exposat haguéssim abandonat la nostra primitiva idea, és que nosaltres mateixos reconeixem que no tribuàvem la glòria a tota una vida, sinó a un fet esporàdic, i, francament, això mal; una glòria, sigui en l'ordre que sigui, és el conjunt de la seva vida, el que determina el seu valer veritat i crec que vos convindria amb mi amb Gironès, com cap altre, mereix, no solament el

Els esports

Basquet

El Patrie, en un partit no acabat, venç l'Iuro. - El Barcelona és batut per l'Intendència i l'Espanyol i el Laietà surten victoriosos dels seus adversaris

Primera categoria
Patrie, 29 - Iuro, 10.
Barcelona, 30 - Intendència, 33.
Juniors, 7 - Laietà, 35.
Espanyol, 46 - U. C. Joves, 13.
Al cap de pocs minuts d'iniciada la partida ja poguérem endevinar que suportaríem un dels matxs de campionat que serveixen per a defraudar el públic i per a crear-se noves enemistats.

Classificació primera categoria
Espanyol 5 4 0 1 149 89 8
Laietà 5 4 0 1 129 95 8
Patrie 5 3 1 1 159 98 7
Iuro 5 2 1 2 105 99 5
Barcelona 5 2 1 2 141 133 5
Intendència 4 1 1 2 98 102 3
U. C. Joves 5 1 0 4 53 116 0

AGRUPIACIÓ DE BASQUETBOL DE CATALUNYA
Resultats
B. C. Sabadell, 23 - B. B. Montserrat, 13.
B. C. Alluges, 16 - B. B. Montserrat, 17.
B. B. Renaixement, 25 - B. P. Montgat, 20.

Anotem l'avantatge de puntuació que va adquirir el Montserrat, el qual es troba ja a dos punts de diferència sobre els capdavaners de la classificació, que són el Sabadell i el Renaixement.

Una rèplica

Rebem la següent:
Hem llegit unes declaracions del senyor Marià Manent, seleccionador-entrenador de l'equip de Catalunya, publicades en l'edició de LA RAMBLA de l'11 de l'actual, que ens obliguen a no deixar-les sense l'oportuna rèplica.

Aquestes declaracions alludeixen d'una manera velada, però prou maliciosa, al nostre Club, el Juventus A. C., i es refereix, per a contractar, al primer Campionat d'Espanya de Basquetbol, celebrat l'any 1933, essent finalistes, junt amb el nostre Club, l'Iuro de Mataró i el Madrid F. C. i Rayo S. C. de Madrid.

Clars com som, i volent evitar confusions, hem de dir de seguida que ens hem sentit molestats, pel caire insidiós i despreciatiu que les paraules del senyor Manent traspuen, i no podem tolerar que una vaguetat, que o bé és ignorància o bé pederia, deixi en entredit la nostra gestió com a directius del Club, i representants, en aquella ocasió, del campió de Catalunya, el Juventus A. C.

De bell antuvi, el senyor Manent es refereix a unes polemiques entre periodics de Madrid i de Barcelona, arran d'aquella desgraciada gesta que se'n va dir Campionat d'Espanya. Nosaltres aquestes polemiques no les hem llegides enlloc, i precisament, contra el que suposa el senyor Manent, estem que ningú, encara, s'ha fet ressó de les injustícies de que van ésser víctimes en aquella ocasió els equips catalans que es desplaçaren a Madrid. Bé és veritat, però, que aquestes injustícies provinieren, no únicament dels elements de Madrid, sinó també dels de Barcelona, salvant honroses excepcions, com, per exemple, el senyor Canal. Si el senyor Manent, abans de parlar tan gratuïtament, s'hagués assessorat d'aquest senyor, tindria una visió més clara de tot l'ocorregut i precisaria a qui deu haver-se de carregar el tant de culpa.

Som tan gats vells, en basquet, com ho pugui ésser el senyor Manent. I diem això perquè pretén el senyor Manent donar-nos lliçons respecte al que cal fer, no per enviar un equip a Caldes de Marid, sinó a Madrid. Lamentem que aquests consells se li acudeixin en un moment en que creu ésser un personatge poc menys que infalible i en canvi vagi silenciant els abans o immediatament després de la nostra anada a Madrid.

I és que de suspicàcia el senyor Manent n'està molt malament. Ningú no pot discutir-nos el sacrifici que va ésser per a nosaltres el traslladar l'equip a Madrid.

Segona categoria
Primera grup
Unió Manresana - Ripollès, 28.
C. E. E., 14 - Juventus, 28.
Atlètic, 10 - C. D. Hospitalet, 32.

Segon grup
Calella, 24 - Escletxes, 13.
U. E. Cornellà, 23 - Atlès, 11.
U. G. Badalona, 14 - Aeronàutics, 20.

Tercera categoria
Prat de la Ribera - Ateneu B. C. (no celebrat).
F. C. Martinec, 23 - A. C. Mollet, 27.
Comtal, 15 - C. D. Garcia, 9.
U. E. de Rubí, 8 - Olímpic, 16.

Freixenet



Vam voler fer honor a compromisos contrats per les respectives Federacions, pensant únicament que érem l'equip campió de Catalunya i no el Juventus A. C., i per tant teníem dret a esperar que la Federació Catalana ens donaria, com hi estava obligada, el seu suport moral i material. Ens va fallar un i altre, rotundament, abans i després de l'encontre de Madrid.

Ha de saber el senyor Manent que va ésser amb diners sabadellencs únicament que un equip català, el Juventus A. C., va desplaçar-se a Madrid en nom de la Federació Catalana, a disputar un títol oficial, i malgrat la prometença d'una subvenció, de la qual fins se'n va arribar a fixar l'import, hem de dir que no vam percebre ni cinc cèntims de l'organisme oficial. Tot això en l'ordre econòmic. En l'ordre moral hem de dir que tot un senyor Canyelles, que ara es veu capaç d'oferir una copa que portarà el seu nom, no va tenir la gentillesa, amb tot i trobar-se en aquella ocasió a Madrid, d'acudir al camp del Rayo a donar el suport moral que la seva presència hauria significat per als equips catalans, com a testimoni de vàlua per constatar unes possibles irregularitats que ja teníem i que després es cometeren en perjudici dels dos equips catalans.

¿Sap el senyor Manent com se'n va rebre a Madrid? Ja li direm: Les paraules de beningudat foren: "Allí ganasteis, pero aquí no ganaréis." Això no tindrà importància, amb tot, si no fos que aquestes paraules van ésser pronunciades pel secretari de la Federació Castellana i (?) àrbitre del nostre partit contra el Rayo! Ja sap el senyor Manent el desenllaç. L'Iuro es va veure obligat a retirar-se del terreny de joc, i el Juventus no va fer el mateix va ésser perquè un minut abans de finir l'encontre el nostre equip encara es classificava amb un punt damunt el Rayo, malgrat la inadaptació al terreny de joc que ens acusa el senyor Manent i la imparcialitat de l'àrbitre. Li direm també al senyor Manent, per si se li desperta una mica la malícia, que en previst d'una possible eliminació a tres dels nostres jugadors, se'ls havia senyalat tres faltes personals, que tant el senyor Canal com el senyor Manent, presents a l'encontre, no van poder justificar. I ja sap el senyor Manent que els dos indicats senyors saben quelcom de basquet...

Quant a allò que diu el senyor Manent respecte al règim alimentici i les vuit hores de dieta, nosaltres no hi direm res. Qui podria dir alguna cosa és el senyor Cabrer, aquell famós senyor de Madrid, que és qui havia de tenir cura del nostre allotjament (?). En aquest punt estem tan carregats de raó, que el tema resulta pur i no volem malversar tinta per donar el gust al senyor Manent de contestar, com es mereix, aquesta insídia.

Parla també el senyor Manent d'organització: Des de l'acabament del Campionat de Catalunya fins a la celebració de les eliminatòries del Campionat d'Espanya van transcorrer sis mesos. Creiem que la Federació Catalana tenia temps sobrat per prevenir-se i evitar d'enviar completament abandonats els dos equips catalans a Madrid. Recabem el testimoni del senyor Castejón, que estem segurs que no ens desmentirà...

Si uns humils directius del Club poden donar un consell a tot un seleccionador de Catalunya, li direm que abans de fer asseveracions com les que publica a LA RAMBLA procuri informar-se per mitjà de persones que hagin viscut aquelles jornades i s'evitarà el risc de presentar-se poc menys que indocumentat davant l'afició al basquetbol, que avui està pendent de les seves assenyades resolucions.

Ja podrà donar-se compte el senyor Manent que ens han molestat les seves paraules. Des de sempre hem vist que els articles periodístics sobre basquet han estat de censura per uns o altres i creiem que ja seria hora, senyor Manent, de llegir orientacions en sentit constructiu i que vos podreu iniciar des del lloc que avui ocupeu, en lloc d'anar fent crítiques de coses succeïdes, un cop ja no tenen remei.

Res més,
Ben vostre,

JUVENTUS A. C.
P. A. de la J. D.
J. ABRIL
Vice-president

DE SANT CUGAT DEL VALLES

Sant Cugat, 2

Sant Sadurní, 1

Corresponent al torneig pre-provincial s'ha celebrat avui el partit Sant Cugat-Sant Sadurní.

Sota les ordres del col·legiat senyor Llorenç els equips s'han arreglerat de la següent manera:
Sant Cugat: Boter, Pera, Massana, Capet, Querol, Imbers, Bober, Castellvi, Flequer, Esteve i Morató.

Sant Sadurní: Llop, Marrugat, Casanoves, Tena, Ferrer, Rovira, Romeu, Calatayud, Miró, Esteve i Roig.

Començada la partida els dos onzes han emprat un joc poc recomanable per la seva duresa, la qual cosa hem de censurar al senyor del xiulet per consentir-ho, ja que més que futbol semblava una batalla campal. No obstant aquesta primera part a finit amb l'empat a un punt. El primer fou marcat per Pera en una jugada que no s'entengueren amb el porter. I el del Sant Cugat l'ha marcat Bober poc abans de finir la primera part.

Als 45 minuts de la segona part és quan es veu un bon futbol, ja que el senyor Llorenç va reconvenir els jugadors abans de començar aquesta segona part de joc.

En aquesta part ha presonat més l'equip local que el foraster i es perden bastantes ocasions per a poder marcar.

El Sant Sadurní també ha xutat bastant, la qual cosa donà lloc a que es pogués lluir el porter del Sant Cugat en diverses ocasions, i essent aplaudit.

Quan solament mancaven deu minuts per a acabar l'encontre, en un atac molt ben portat per l'equip local, Morató obtingué el gol de la victòria.

Un dels millors homes sobre el camp ha estat Massana.

A. Cases

Partits internacionals

Txecoslovàquia venç Suïssa per 3 a 1

Praga, 17. — En el partit de futbol que ha estat jugat avui en aquesta capital, i que compta per a la Copa d'Europa, l'equip de Txecoslovàquia ha vençut per 3 a 1 l'equip de Suïssa.—Fabra.

Alemanya bat França per 3 a 1

Paris, 17. — Avui ha estat jugat l'anunciat partit de futbol entre els equips representatius d'Alemanya i França, i han vençut els alemanys per 3 a 1.

el punt flac...

... és la vostra gargamella, on el microbi s'installa des del començament per a preparar els seus perillosos atacs. Seria convenient gargaritzar cada dia per a protegir eficaçment la vostra gargamella; però què desagradable que és això!

Però podeu gargaritzar en sec algunes Gaba. Desinfecten perfectament i són tan delicioses. De més a més, si teniu tos, les Gaba la venceran i us proporcionaran un veritable alleujament

Gaba

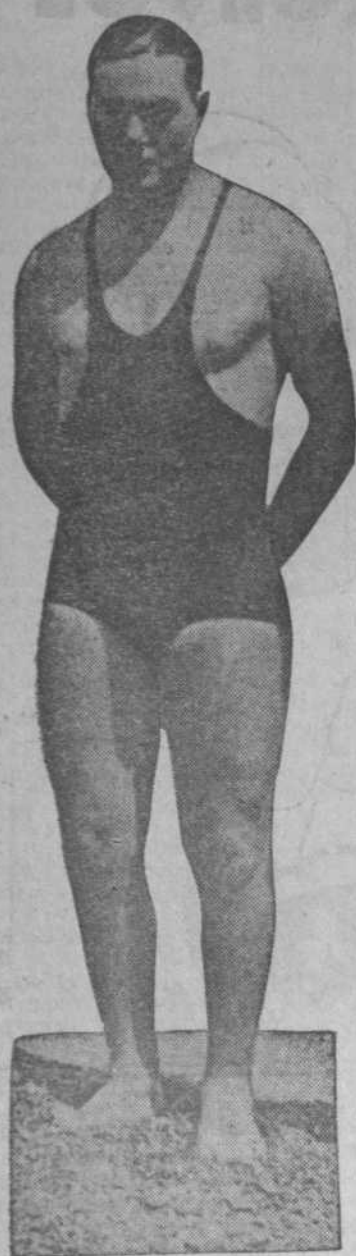
De venda a totes les Farmàcies i a la Farmàcia Vilar. — Via Laietana, 50



60 cèntims capsa petita
Capsa gran, 2'10 ptes.
Nova capsa, UNA pesseta
Cureu la vostra gorja cada dia — gargaritzeu en sec amb les delicioses Gaba!



Figures de...



ANDREU LEPAGE,

el notabilíssim nedador del C. N. Barcelona que ahir va batre extraoficialment els rècords de Catalunya i d'Espanya dels 200 metres estil lliure



LLUIS REGUEIRO,

l'interior dreta del Madrid destaca notablement en el partit d'ahir a can Rabia



MACIP,

porter del Sabadell, que ha donat proves fins ara d'una gran regularitat en les seves actuacions en els rengles de l'equip de la Creu Alta



AL. BROWN,

el campió del món del pes gall, s'enfrontarà aquesta nit, a València, amb Santgeli, en una reunió en la qual s'anuncien Martínez d'Alfara, Marín, Primo Rubio i Quadri, entre altres

¿Ja heu aportat el vostre donatiu a la subscripció pro-presos?

Els esports

Actualitat gràfica

El Madrid, vencedor de l'Espanyol

Àngel Mur, campió català de Cross i Els estudiants catalans de Medicina campions d'Espanya de hòquei



EL CAMPIONAT DE LLIGA

El partit Espanyol-Madrid tingué fases de gran interès. De bon antuvi semblava que la lluita acabaria amb un resultat desfavorable per als madrilenys. El marcador arribà a marcar dos gols a cap a favor de l'Espanyol. Heus ací l'alegria dels espanyolistes i l'estupor dels madrilenys després d'haver marcat Bose el segon gol.

(Foto Berd-Buyosa)



JOAQUIM ANDREU

s'adjudicà ahir el campionat peninsular femení de cross, disputat davant d'una gran concurrència als terrenys de l'aeròdrom Canadès. Recompensa merecuda a una sèrie d'esforços entusiastes de la simpàtica atleta catalana



RICARD ZAMORA

estigué gris en el partit d'ahir contra l'Espanyol. Gris i irregular, car alternà les jugades més estilitzades amb els errors més incomprensibles



FRANCA-ALEMANYA, A PARIS

Ahir, al Parc des Princes, tingué lloc el sensacional partit de futbol associació entre els equips de França i Alemanya. L'equip francès arrencarà una vegada més el seu porter Thepot, que actuà en el darrer partit contra Espanya, la "vera efígie" del qual reproduïm



NOGUES,

el porter barcelonista que ahir hagué d'entrar molt sovint en joc davant l'escomesa de la davantera de l'Oviedo

ESPORTIU

Pensa amb els teus germans empresonats



HILARIO,

el famós internacional del Madrid, fou indiscutiblement una de les figures més destacades del partit d'ahir a Sarrià i un dels principals artífexs de la victòria madrilenya



EL CAMPIONAT CATALÀ DE CROSS

Àngel Mur — el del mig — s'adjudicà brillantment el Campionat de Catalunya de Cross disputat ahir en els terrenys de l'aeròdrom Canadès, després d'una lluita molt disputada amb Antoni Esmandia, Lluís Miró i Antoni Badia, que foren els seus immediats seguidors

(Foto Berd-Buyosa)



CAMPIONATS UNIVERSITARIS

Ahir, en el camp del Polo va disputar-se el partit final del Campionat Universitari d'Espanya d'Hòquei. Eren finalistes l'equip de l'Escola d'Enginyers de Madrid i el de la Facultat de Medicina de Barcelona, que apareix en el gravat. Correspongué la victòria a l'equip català, que s'adjudicà, per tant, el títol de campió

(Foto Berd-Buyosa)



BOSC

marcà els dos únics gols de l'Espanyol en el partit d'ahir i fou, indiscutiblement, un dels millors homes damunt el camp en ocasió del partit contra el Madrid.



Màximes i bons consells

La bona esportiva ha de dedicar una hora diària a la lectura no esportiva.

* Si cada dia no feu gimnàstica, no sou esportives perfectes.

* Més val fer gimnàstica que usar falça de cautrutina.

* Si preneu una dutxa cada matí no és fàcil que us torneu histèriques.

* Esportives: no intenteu mai practicar la boxa. Dels homes només heu de seguir-ne els bons exemples.



Un moment interessantíssim del partit eliminatori del Campionat d'Espanya d'Hòquei entre el Polo i el València, que acabà amb el triomf de l'equip català

(Foto Berd-Buyosa)



ALCORIZA,

després d'una llarga inactivitat, reaparegué ahir en els rengles del Barcelona, en substitució del titular Zabalo i acompanyat de Rafa

Tothom ha de fer excursions.

* LA BONA ESPORTIVA HA DE CONTRIBUÏR A LES SUSCRIPCIONS PRO-PRESOS.

* Feu un sol esport, si el voleu fer ben fet.

* Quan jugueu a basquet, no esgarrapeu les contràries.

* Procureu que s'estengui la cultura esportiva.

* I procureu tenir totes les dones una cultura esportiva.

* Encara que us enamoreu, no oblideu del tot l'esport.

* Caseu-vos i multipliqueu la raça esportiva.

ROMANÍ

¿Ja heu cotitzat pels presos i exiliats?

